

НЕТРАДИЦІЙНА КАЙДАШЕВА

Упродовж багатьох років шанувальники театру могли бачити її традиційну постановку. Потім вона зникла зі сцени. Директор захотів її відновити і дав завдання молодому і перспективному режисерові Сергію Павлюку... Але режисер не захотів обирати легкий торований шлях і ставити її в оригіналі, традиційно, у такому вигляді, до якого звикли чи не всі провідні театри країни.

Він вирішив написати інсценізацію, адаптувати її до сучасного глядача і на це пішло понад п'ять років. Про що йде мова? А йдеться про прем'єру вистави «Кайдаш&Sons» за мотивами чи не найпопулярнішого твору Івана Нечуя-Левицького «Кайдашева сім'я». Скоро херсонці зможуть оцінити, що ж із цього вийшло, а наразі я поспілкувалася з головним режисером театру Сергієм Павлюком одразу після допрем'єрного показу...

– Чому саме «Кайдашева сім'я» чи пак вистава за її мотивами?

– «Кайдашеву сім'ю» театр замовляв протягом п'яти років, але він замовляв класичний варіант, а я категорично проти класичного варіанту. Нафталінова вистава, яка була в репертуарі Херсонського театру та інших театрів України, як на мене, не розкриває повної картини повісті Івана Нечуя-Левицького «Кайдашева сім'я». Це не дурна комедія з дурними хохлами в шароварах, які одне одного б'ють і сміються з цього. Це драма суспільства, це трагедія народу... Як на мене, сьогоднішня цілковито відповідає написаному Іваном Нечуєм-Левицьким ще 140 років тому, тобто нічого не змінилося: проблеми в родині, проблема батьків і дітей, проблема держави зага-

лом. Все, що написано там – актуальне сьогодні.

– Чому ж тоді вирішили писати інсценізацію і переносити в сучасність, якщо нічого не змінилося?

– Мова, якою її написано, як мінімум, не сценічна, особливо для сприйняття молоддю. У нашому театрі є проблема – часто ми орієнтуємось на театрального глядача віком від 40 до 70-ти і втрачаємо такий сегмент, як молодь. Тому за допомогою цієї роботи я спробував охопити вікову категорію від 16 до 35-ти років. Там багато сучасної музики, а також свіжа ідея драматургині Наталії Блок, яка перенесла події в наш час. Хоча це вже третій варіант інсценізації.

– А які ж інсценівки були до того?

– Першу написав я, потім ми написали вдвох з Антоном Лисенком, де події відбуваються в Олешках, а потім ми, врешті, підключили професійну драматургиню і перенесли події в Залізний Порт.

– Що кардинально змінили в інсценізації?

– У Нечуя-Левицького була гора, яку ніхто не хотів розкопати, а в нас – це велика калюжа, яка є в кожному місті, в кожному селі... Наше українське бездоріжжя... У цій калюжі й гине головний герой, батько родини – Кайдаш. Як на мене, це дуже вдалий експеримент, хоча, можливо, він буде сприйнятий неоднозначно. Я наполягаю на тому, що нафталіновий театр має піти в небуття, тому що Україна – це Європейська держава і ми маємо йти в ногу з часом, а не тягнути мертвих коней з минулого.

– Що за історія нетрадиційних стосунків, як можете прокоментувати?

– У нас звільнилося кілька діячів і я вирішив поставити за-

мість дівчини хлопця. Тож ми підняли проблему нетрадиційних стосунків. Адже у нас війна, а ми боремося за права геїв на Майдані Незалежності... Тепер ця тема теж у нас порушується.

– Які ще проблеми охопили у виставі?

– Заздрощів, руйнування сім'ї, батьків і дітей, нового покоління тощо... Ця вистава, мабуть, більше про мене, ніж про всю Україну. У нас невістка із Західної України, тому ми називаємо її «бендерівкою» і це не означає, що ми її ображаємо, адже це є наші реалії... Я сам себе так називаю, адже моя мати із Західної України. Унікальність театру, як на мене, в тому, що в самому процесі створення вистави можна і віднімати, і додавати проблеми. Забирати ті, які вже не актуальні і додавати нові. Хоча «Кайдашева сім'я» може бути вічною навіть у тому нафталіновому варіанті.

– Що означає фраза «якщо ми не засиплемо цю калюжу, то москалі прийдуть і засиплять»?

– Це зріз на сьогоднішній день. Ми прогавили Крим, могли прогавити і Херсон. Як би це не було боляче, але люди змирилися з війною і часом взагалі не знають, що відбувається.

Спілкувалася Єлизавета ТАРАСОВА
Фото Дениса МАКСИМОВА